

Kefalonia, welk om!

Na de donkere winter heb je het even nodig. Warmte, zon, een fiets en een aangenaam landschap. Korte broek en korte mouwen, zwoele rijwind. In het voorjaar een paar dagen of een weekje eruit. En daarvoor hoef je niet gelijk de halve wereld over te vliegen. Kefalonia is zo'n drie uurtjes vliegen vanaf Amsterdam. Een vriendelijk eiland aan de westkust van het Griekse vasteland.

Eerlijk is eerlijk, bekend is het eiland niet. De redactie werd uitgenodigd voor een kennismaking met Kefalonia door het Nederlandse Hellenic Cycling. Even zoeken op de kaart en onze nieuwsgierigheid was snel gewekt. Zeker toen bleek dat er ook wielerveden worden georganiseerd onder begeleiding van toppers als Steven Rooks, Marc Lotz en Peter Schep. We tekenden in op de Proccycling fietsweek met Steven Rooks en vertrokken naar Mousata aan de zuidelijke kustlijn van het eiland.

Het eiland

Kefalonia is het grootste eiland in de Ionische zee. Het kent een afwisselend landschap dat varieert van prachtige witte kiezelstranden met azuurblauwe zee, via groene kuststroken met amandelen, olijven en cipressen, woeste, stenige maanlandschappen in het bergachtige middengedeelte. Het

is een van de grotere eilanden van Griekenland met zowel zee als bergen tot circa 1600 meter overal binnen fietsbereik. Dat maakt Kefalonia een bijzondere locatie.

Authentiek Grieks

Kefalonia is nog in behoorlijk oorspronkelijke staat en telt slechts 35.000 inwoners. Geen massale resorts, maar kleinschalige studio's met zwembad. Geen touringcars, maar geiten op de weg. Het massatoerisme heeft hier nog niet toegeslagen. En dat is een verademing voor een fietsvakantie. Als fietser trek je bekijks in positieve zin, zeker als je met een groepje bent. Goedkeurend getoeter, zwaaiende automobilisten en motorrijders met de duim omhoog. Je weet niet wat je meemaakt, je voelt je hier welkom.

Onderweg

De mogelijkheden om ritten uit te zetten

van 30 tot 150 kilometer zijn talrijk. Het is nergens echt vlak, maar langs de kustlijn en bij de hoofdstad Argostoli liggen relatief vlakke gedeeltes waar iedereen uit de voeten kan. Maar ook uitdagende ritten over de centrale bergketen behoren tot de mogelijkheden. De dorpjes liggen nooit ver uit elkaar en onderweg zijn voldoende winkeltjes om water, fruit of andere versnaperingen te kopen. En tussen de middag kan er prima geluncht worden op de kleine boulevard tegen aantrekkelijke prijzen. Hoewel het toerisme nog beperkt is, kom je met Engels een heel eind. De mensen zijn vriendelijk en behulpzaam.

De wegen zijn over het algemeen goed. Wel even opletten in de bochten van afdalingen. De Grieken hebben kiezels door het asfalt gemengd en dat maakt de bochten ook bij droog weer minder stroef dan je zou verwachten. Even bij de les blijven dus, een

Reisinfo

Vliegtickets
Van april tot en met september gaan er meerdere keren per week charters vanuit Amsterdam en het Duitse Weeze, rechtstreeks naar Kefalonia. Alternatieven, ook in de winter, gaan altijd via Athene.

Klimaat
Het klimaat is mediterraan. Warme, droge zomers van april tot in oktober. Regen valt er

niet veel. De temperatuur is aangenaam en hoewel het in de zomer erg warm kan zijn, is er altijd een zwoele bries die voor verkoeling zorgt.

Weblinks
Algemeen: www.kefalonia.gr
Organisatie Steven Rooks fietsweek: www.hellenic-cycling.com

glijpartij is zo gemaakt. Er zijn de laatste jaren ook een aantal nieuwe wegen aangelegd die niet eens altijd op de kaarten terug te vinden zijn. Onze Nederlandse gids Guido van Meeteren, die al jaren hier woont en groepen begeleidt, weet natuurlijk alle mooie plekjes feilloos te vinden. We bezochten het spectaculaire Mirtos strand en we kregen de mooiste klimmen voorgeschoteld (tot 850 hoogtemeters) om vervolgens na prachtige afdalingen weer de zilte zeevlucht op te snuiven op het terras van een taverne in één van de vele lommerrijke kustplaatsjes.

Doodleuk

Fietsen met Steven Rooks, de winnaar van de bolletjestrui in 1988, is natuurlijk geweldig. Gedurende de hele week geeft Steven Rooks de deelnemers overdag tips over bijvoorbeeld fietshouding en klim- en daal-

techniek. En 's avonds bij het diner komen er natuurlijk prachtige anekdotes uit het profpeloton. Het gemak waarmee zo'n expert rondrijdt, is een lust voor het oog. En verbeeld je echt maar niet dat je bergop enige kans maakt om als eerste boven te komen. Natuurlijk wordt er in de groep plaagstootjes uitgedeeld om te kijken hoe sterk iedereen is. En natuurlijk wil je dan wel als eerste boven komen. Maar onthutst zagen we dat in een pittige klim, waarbij de groep al redelijk was uitgedund, Steven doodleuk zijn telefoon opneemt en de beller te woord staat. Daar zit je dan. Met hartslagje 180 op de teller, tong op het stuur en alle moed in de fietsschoenen. Renners van dit soort kaliber kletsen je als ze het willen, ook na hun actieve carrière nog met één been uit het wiel. Maar het is natuurlijk prachtig dat onze wielerveden beschikbaar zijn voor dit soort evenementen. ☺